

2014.06. Gramophone – Vivaldi: A négy évszak CD kritikája (fordítás)

Azóta, hogy Vivaldi Négy Évszakának Erik Bosgraaf-féle furulyaváltozatáról írtunk kritikát a *Gramophone* hasábjain (Brilliant Classics 4/14), a mű két másik felvétele is napvilágot látott: az egyik modern hangszerelésben, a másik korhű hangszereken megszólaltatva. Lapunk kritikusa, William Yeoman a *Gramophone* 2011. augusztusi számában ötven különböző Négy Évszak-felvételt vett górcső alá, ahol nem is az volt a fő kérdése, hogy melyik lemez milyen, hanem hogy melyikből hányat vásároljunk.

Az új felvételeket általában az teszi érdekesség, hogy milyen történet húzódik meg a háttérben. Az amerikai hegedűművész, Anne Akiko Meyers esetében e felvétel apropóját az adhatta, hogy szerette volna megmutatni a közönségnek, hogyan szól legújabb hangszere, az 1741-ben Guarneri Del Gesu által készített *Vieuxtemps* mesterhegedű. Ennek a hangszernek az az érdekessége, hogy noha ez a világ egyik legjobbnak ítélt hangszere, eddig még soha senki nem készített hangfelvételt úgy, hogy ezen játszott. A Négy Évszak mellett Meyers új CD-jén elhangzik Vivaldi F-dúr három hegedűre írt versenyműve (RV551), valamint Arvo Pärt 2003-ban hegedűre és zenekarra komponált mintegy négyperces Passacagliája is. Meyers játéka, akit a felvételen (Nigel Kennedyhez hasonlóan) szintén az English Chamber Orchestra kísér, finom és kiegyensúlyozott. A felvételt a műkedvelők bizonyára a lassú tételekben (ld. főként a Nyár tételben) megnyilvánuló romantikus portamentók miatt fogják kedvelni, míg a vonósok azt az elbűvölően szép, mély hangszínt értékelik majd, amit a művésznő mesterhegedűjéből csalogat elő. S noha újdonságszámba megy, hogy (az eOne hangmérnökeinek köszönhetően) ugyanaz a szólista játssza a hármas hegedűverseny mindegyik szolamát, én bevallom, azért jobban élvezném, ha három különböző muzsikust hallanék, mert élvezhetőbb a hegedűsök összhangra való törekvését figyelemmel követni. A Pärt-mű inkább gyűjtőknek való darab; egzotikus hangvétele miatt többször is meg kell hallgatni, hogy kellően értékelni tudjuk.

A Capella Savaria Négy Évszak felvétele, amely mellett a lemezen két Vivaldi-hegedűverseny is hallható, egy másfajta közönségnek szól. Az 1981-ben alapított együttes eddig több mint 70 felvételt készített. Ez már csak azért sem meglepő, mert a koncertmester és egyben szólista Kalló Zsolt és a zenekar között tapintható a harmónia: a hegedű és a zenekar játéka finoman simul össze és válik külön. Mivel a kamaraegyüttes repertoárjában főleg barokk darabok szerepelnek, a zenészek ügyesen egyensúlyoznak a szóló és a tutti részek között, illetve a szoprán és a basszus motívumai között; itt az eOne felvételén (*a Meyers, English Chamber Orchestra felvételén*) következetesen a hegedű irányába billen az egyensúly. S ha maga a hangzás nem is annyira csodaszép ezen a Hungaroton CD-n, mint az előző együttes lemezén, mindenképpen stílusosabb, és a zenekar olyan szellemben muzsikál, ahogy azt maga Vivaldi is elképzelhette.